

Söz

– Gamzelimm · 16 Kasım 2017

---

yağmurun toprağı öpmesi gibi öpseydin beni
sırılsıklam sen kokardı bakışlarım

baharların yeşili kucakladığı gibi alsaydın kollarına beni
nefesim sonsuzu olurdu nefesinin

gitmek istediğim en uzak ülke sendin
parmak uçlarımla dokunmadan seveceğim martılar
açmak istediğim en kırmızı çiçek
sesinden kana kana içmek istediğim ab-ı hayat

düşmeseydin yüreğimin yakasından eğer ansızın
kederler erkenden volta atmaya başlamazdı gecelere
ağlatmasaydın harflerimi en kırılgan yerlerinden
virgüllerim küsmezdi ünlemlerine böyle

oysa...

aralayıp bulutların kapısını
yol vermek istemiştin sonu maviye çıkan sokaklara
hüzünlere son kez el sallamak belki de
çoktan unutulmuş eski bir tren garında

kurutmaya kıymasaydın eğer cümlelerimi bir kitap arasında
kül rengi şarkılar kaplamazdı avurtları çökmüş şehirleri
ki sen
söz vermiştin bana
hani beraber okuyacaktık
gamzelerimin en mahrem köşelerinde sakladığım şiirleri

Gamzelimm